

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg synes, at det første led i ministerens svar var en ganske udmærket og saglig besvarelse af det spørgsmål, der var stillet, men derimod synes jeg nok, at andet led i ministerens svar var en lille smule uklædeligt for en parlamentariker af den kvalitet, som jeg anser ministeren for at være af.

For det er jo sådan, at i de liberale demokratier spiller spørgetiden en vis rolle for den parlamentariske kontrol. Det er en af parlamentarikerens muligheder for at kontrollere administrationen og for at få de ting oplyst, man gerne vil have oplyst, og som diskuteres ude i befolkningen. Tager man til England, vil man på en tilfældig dag kunne se, at der måske er stillet over 100 spørgsmål i spørgetiden, men rejser man til diktaturstaterne og kigger efter spørgetid i dagsordenerne, så kigger man forgæves, for dér har de fundet ud af, at man spilder regeringens og administrationens tid ved at komme med spørgsmål, som regeringen ikke bryder sig om, og dér har de fundet ud af, at folkerepræsentationen hellere bare skal tage til efterretning, hvad der foregår.

Jeg mener, det er helt urimeligt, at man så tit må overvære her i folketingets spørgetid, at de regeringsmedlemmer, der besvarer spørgsmålene, anvender en meget stor del af svaretiden til at give spørgerne karakter og til at klandre spørgerne, fordi de rejser de spørgsmål, de nu engang stiller. De spørgsmål stilles, fordi vælgerne beder om, at de skal stilles, og de spørgsmål stilles, fordi der er tale om ting, som interesserer befolkningen.

Jeg vil gerne stille ministeren det tillægs-spørgsmål, om ikke ministeren er enig i, at det hører nu engang med til den parlamentariske kontrol, at folketingsmedlemmer kan komme med et hvilket som helst spørgsmål, og om ikke ministeren er enig i, at det er ganske urimeligt, at medlemmer af regeringen giver folketingets medlemmer karakter for de spørgsmål, som folketingsmedlemmerne kommer med.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg gør opmærksom på, at ministeren ikke behøver at svare på dette; det er ikke i relation til det stillede spørgsmål.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Med formandens tilladelse vil jeg alligevel

gerne gøre en bemærkning; jeg håber ikke at komme alt for langt uden for det, der er tale om.

Naturligvis hører det til i et demokrati, at man kan stille spørgsmål til ministre, det er en ret, man har, og jeg synes også, det er en ret, man fortsat skal have. Men jeg er af den opfattelse, at den skal udøves med en vis selvjustits, og hvis ikke man helt har glemt sin humoristiske sans, ville man nok anvende den i dette tilfælde.

Og så vil jeg sige: jeg kan ikke forestille mig, at man i det britiske parlament har været nødt til at beskæftige sig med spørgsmål af denne karakter; det er alvorlige politiske problemer, man drøfter i det britiske parlament. Det er fornuftigt, det er godt, det er rigtigt, og det skal det blive ved med at være. Jeg har svaret udtrykkeligt på hr. Voigts spørgsmål. Jeg har påvist, at det har kostet de danske skatteborgere adskillige gange mere end det, spørgsmålet drejede sig om; det kalder jeg spild af skatteborgernes penge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Wamberg* (FP) til undervisningsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at de tjenstlige undersøgelser, der under henvisning til ministerens brev af 4. juni 1975 til statsrevisorerne nu bliver rejst vedrørende Århus universitet, vil blive ført for åbne døre?“

(Spm. nr. 180).

Skriftlig begrundelse.

Med den betydelige offentlige interesse, der knytter sig til de regnskabsmæssige uregelmæssigheder, der i flere år — og altså nu konstateret fortsat — foregår på Århus universitet, bør offentligheden have lejlighed til i fuldt omfang at følge de undersøgelser, der vil blive iværksat.

Ministeren er utvivlsomt bekendt med, at der er præcedens for, at tjenstlige undersøgelser af tilsvarende offentlig interesse føres for åbne døre.

Wamberg (FP):

Af ministerens brev af 4. juni 1975 til statsrevisorerne fremgår det, at ministeren til trods for sine to tidligere afvisninger nu